rende ved Universitetet, og Kvinderne viste derved sin uomtvistelige Ret til at være Medborgere i sit Land. Allerede *1895* indgav islandsk Kvindesamfund en Adresse til Altinget *om politisk Valgret for Kvinder og om Hustruens Raadighed over sin egen Formue,* men det var forgæves. Islandsk Kvindesamfund sendte ogsaa en kvindelig Repræsentant til det almindelige politiske Møde paa det historiske Tingvalla, hvor hun talte for særlige Kvindespørgsmaal.

Mangfoldigt er ogsaa det store sociale Arbejde, islandsk Kvindesamfund har udført, men det bliver for omstændeligt at nævne det her. *1909* sendte den atter en Adresse om *politisk Valgret og Valgbarhed* (med 13000 Kvinders Underskrifter paa) til Altinget, men endnu var Timen ikke slaaet. Islandsk Kvindesamfund kan tillige tilskrive sig en hel Del af Æren for den *1911* vedtagne Lov, som giver *Kvinder lige Adgang med Mænd til alle Landets Embeder.* Samfundets Formand — Katrin Magnusson — har siden 1908 haft *Sæde i Reykjavik Bystyre,* hvor hun udfører et udmærket og dygtigt Arbejde.

Foruden dette Samfund findes der „det islandske Kvinderetssamfund", som stiftedes *1907,* og hvis Formand er Briet Asmundsson. Det har arbejdet ivrigt ved Møder over hele Landet og Udgivelsen af Kvennabladet, som redigeres af Formanden, og nu er Islands eneste Kvindeblad. Islandsk Kvinderetssamfund er tillige Medlem af „den internationale Kvindevalgretsalliance", og har gjort stor Nytte.

De ser saaledes, at Kvinderne paa Island har faaet Statsborgerrettigheder efter et stort, støt, maalmedvidende, selvopofrende Arbejde, hvor de har vist sig som sit Lands trofaste Døtre, der lige saa vel som Mændene har gjort sig værdige til at være med at styre sit elskede Fædreland.

D. K. trænger til at bringe Islands Kvinder en varm og inderlig Lykønskning og udtale Haabet om, at de maa gaa en lys Fremtid for sit Land imøde og se Islands Mænd og Kvinder under den frie Forfatning udfolde alle de ypperlige Egenskaber, de har faaet i Arv efter Oldtidens navnkundige Mænd og Kvinder!

Jeg vil foreslaa, at vi sender Formanden for „Hid islenska kvenfélag" — Katrin Magnusson. — og for „Kvenrettindafélagid" — Briet Asmundsson, følgende Hilsen:

Hilsen til Landet, som stiger bag Sø,
Helga den fagres og Bergthoras Ø,
Søsterlig Hilsen fra Sletternes Mø.
Sammen vi hejste Sejrens Flag,
Sammen vi gaar mod en gryende Dag.
Hil eder, frigjorte „kvenfélag"!

Ovenstaaende Hilsen vedtoges med stormende Bifald, og Forsamlingen sang staaende: „Eldgamla Isafold" i Olaf Hansens Oversættelse. Derefter takkede Laufey Asmundsson paa islandske Kvinders Vegne. Hun udtalte sin Glæde over, at danske og islandske Kvinder nu var politiske Borgere, og hun rettede en hjærtelig Tak til D. K., fordi man ved dette Møde viste de islandske Kvinder, at danske Kvinder omfattede dem med varm Interesse. De faa Islænderinder, der i Aarenes Løb havde Lejlighed til at komme til København, elsker denne smukke By. Man var saa vant til at høre om Islands Kritik overfor Danmark. Forholdet var dog i Virkeligheden det, at Islænderne bar paa en hemmelig Kærlighed til dette Land, der for dem er Porten til den store, fra dem fjærnt liggende Verden. —

Ca. 20 af den islandske Kolonis Kvinder havde fulgt D. K.s Indbydelse og var kommen til Stede. en Del af dem klædte i deres smukke Nationaldragt.

Derefter gav Dirigenten, Næstformanden for D. K., Esther Carstensen, Ordet til Dr. phil. Valfrid Palmgren-Munch-Petersen, der holdt et overordentlig instruktivt og velformet Foredrag om det for Kvinder saa vigtige Spørgsmaal: Familieretten. Taleren fremdrog de forskellige Krav, som Kvinder maa stille til den kommende nye Familieret, og dvælede særlig ved Hustruens formueretslige Stilling og Moderens Ligestilling med Faderen med Hensyn til Myndigheden over de fælles Børn. Endvidere omtaltes gift Kvindes Ret til at bære sit eget Navn, og Oprettelsen af en ny Myndighed, en Ægteskabsret, til at afgøre Stridigheder mellem Ægtefæller. —

Naar den efterfølgende Diskussion ikke blev særlig flammende eller værdifuld, saa maa dette vist skyldes den Kendsgerning, at Tilhørerne i Virkeligheden var enige med Taleren, og at de Krav, der paa dette Punkt rejstes om Ligestilling i Virkeligheden har sejret i alle tænkende Menneskers Bevidsthed. I Diskussionen deltog Anna Bugge-Wicksell fra Lund, Astrid Stampe-Feddersen og flere.

I Forsamlingen saas blandt andre Formanden for den danske Afdeling i „Kommissionen for ensartet skandinavisk Familieret", Professor Viggo Bentzon, O. R. S. Munch-Petersen, Professor Munch-Petersen og de fra de svenske Kvindeforbund udsendte Repræsentanter, Damerne Stael von Holstein, Anna Bugge-Wicksell og Axianna Thorstenson, som Dagen efter skulde forhandle med D. K.s Fællesstyrelse om Muligheden af en samlet Optræden af skandinaviske Kvinder i Anledning af de Spørgsmaal, der for Tiden er til Behandling i den skandinaviske Familieretskommission. Nedenstaaende Resolution vedtoges eenstemmigt.

Dansk Kvindesamfunds offentlige Møde d. 17. Januar 1916 angaaende Familieretten opfordrer svenske norske og danske Kvindeorganisationer til at have sin Opmærksomhed rettet paa de for Kvinder saa vigtige Forhold, som for Tiden er Genstand for Behandling i Kommissionen for ensartet skandinavisk Familieret.

Derefter sang man: „Midt i en Jærntid, som ikkun tror" og samledes til Slut i et Antal af ca. 150 om Kaffebordene, den eneste Lejlighed, som denne travle Dag bød Formændene til privat Samvær.

Fra Rigsdagen.

—o—

Kultusministeriet har d. 17. Jan. i Folketinget fremsat Forslag til Lov om Nedsættelsen af en Seminariekommission paa 25 Medlemmer, 8 valgte af Rigsdagen, 16 udnævnte af Ministeren. Kultusministeren udtalte, at blandt de Spørgsmaal, Kommissionen vilde komme til at behandle, var ogsaa Spørgsmaalet om Lærerinders Uddannelse paa Statsseminarier.